

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók védelméről” (kodifikált szöveg)

COM(2006) 657 final

(2007/C 161/20)

2006. november 23-án a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció véleményét 2007. február 22-én elfogadta (előadó: Mario SOARES).

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. március 14-15-én tartott, 434. plenáris ülésén (a március 14-i ülésnapon) 160 szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. A javasolt irányelv az Európai Bizottság jogszabályok egyszerűsítésére és egyértelművé tételére vonatkozó tervébe illeszkedik, melynek célja, hogy a jogszabályok érthetőbbé és hozzáférhetőbbé váljanak a polgárok számára.

2. A kodifikáció egy rendkívül fontos adminisztratív eljárás, amelyet a rendes közösségi jogalkotási eljárással teljes összhangban kell végezni, és amely nem eredményezhet lényegi változást a kodifikáció által érintett jogszabályokban.

3. A javaslat célja az 1980. október 20-án kelt, a munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló 80/987/EGK tanácsi irányelv kodifikációja. Az új irányelv a benne foglalt jogi aktusok helyébe lép; ez a javaslat teljes egészében megőrzi a kodifikált jogi aktusok tartalmát, s ennek megfelelően azokat csak egységes szerkezetbe foglalja a kodifikációhoz szükséges formai jellegű módosításokkal.

4. Bár a kodifikáció olyan eljárás, amely természeténél fogva nem változtathatja meg, és nem is szabad megváltoztatnia az adott irányelveket, az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak a munkafolyamat során többet kell tennie az egyszerűsítésnél. Tanulmányoznia kellene a különböző irányelveket annak érdekében, hogy megoldást találhasson minden olyan kérdésre, amelyről időközben bebizonyosodott, hogy nem egyértelmű, vagy amely a gyakorlatban időszerűtlennek bizonyult.

5. Tekintettel azonban arra, hogy a vélemény tárgya az irányelv kodifikációja, továbbá figyelemmel az 1. cikkben megfogalmazott célokra, valamint a 2. és 3. cikkeken rögzített biztosítékokra, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság jóváhagyja a javasolt irányelvet.

Kelt Brüsszelben, 2007. március 14-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Zöld könyv – Az Európai Unió polgárainak diplomáciai és konzuli védelme harmadik országokban”

COM(2006) 712 final

(2007/C 161/21)

2006. november 28-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban: „Zöld könyv – Az Európai Unió polgárainak diplomáciai és konzuli védelme harmadik országokban”

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció véleményét 2007. február 22-én elfogadta. (Előadó: Ivan VOLEŠ.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. március 14-15-én tartott, 434. plenáris ülésén (a 2007. március 14-i ülésnapon) 170 szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. A következtetések és ajánlások összefoglalása

1.1 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy az EU polgárai által harmadik országokban élvezett diplomáciai és konzuli védelemhez való jog kézzelfoghatóbbá teszi az uniós polgárságot.

1.2 Az EGSZB ezért e tekintetben kiemeli annak szükségességét, hogy sokkal jobban tájékoztassák a polgárokat e jogokról, és elégtelennek ítéli a tájékoztató kampányok által eddig elért eredményeket. Szeretné, ha azon civil szervezetek, amelyeknek tagjai harmadik országokban járnak, részt vennének az EU és a tagállamok által folytatott tájékoztató tevékenységekben.

1.3 Az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy az EU utazóknak szóló internetes honlapja (www.travel-voyage.council.europa.eu) semmilyen információt nem tartalmaz sem az egyes harmadik országokban képviselt tagállamokról, sem pedig – adott esetben – az érintett tagállamok diplomáciai képviselőinek címéről és egyéb elérhetőségeiről. Az EGSZB azt javasolja, hogy tegyék ezen adatokat és minden egyéb, szükséges információt központilag hozzáférhetővé egy könnyen elérhető és egyszerű címen megtalálható internetes oldalon.

1.4 A harmadik országbeli védelemhez való jognak (az EK-Szerződés 20. cikke alapján) tájékoztatási céllal kötelezően szerepelnie kellene az uniós tagállamok által kibocsátott valamennyi útlevelemben.

1.5 Jobban össze kellene hangolni a harmadik országokba utazóknak nyújtott tanácsokat, és olyan formában kellene kiadni azokat, amelyben a lehető legtöbbször férnek azokhoz hozzá, például az 1.3 pontban hivatkozott internetes oldalon.

1.6 Az EGSZB azt ajánlja, hogy a diplomáciai és konzuli védelemhez való joggal összefüggő egyes intézkedések ne csupán a Hivatalos Lapban jelenjenek meg, hanem tegyék közzé azokat a médiában is az összes tagállamban, és az Európai Bizottság építse bele őket kommunikációs stratégiájába.

1.7 Az EGSZB helyesli az egyes tagállamok által harmadik országokban nyújtott konzuli védelem körének és jogi alapjának egységesítését, és kéri annak haladéktalan megvalósítását, esetlegesen a nemzeti rendelkezések harmonizációján keresztül. Az ezt célzó harmonizáció keretében közzé kellene tenni az egyes tagállamok által nyújtott védelem körét és feltételeit.

1.8 Az EGSZB üdvözlöi az arra irányuló javaslatot, hogy az európai polgár védelmét terjesszék ki uniós tagállami állampolgársággal nem rendelkező családtagjaira is.

1.9 Az EGSZB támogatja azt a javaslatot, amely szerint a diplomáciai és konzuli védelmet ki kellene terjeszteni az elhunyt európai polgárok és uniós állampolgársággal nem rendelkező, elhalálozott családtagjaik földi maradványainak azonosítására és hazaszállítására is. Ennek kapcsán felkéri azokat a tagállamokat, amelyek még nem ratifikálták az Európa Tanács 1973. október

26-i, az elhunyt személyek holttestének hazaszállításáról szóló egyezményét, hogy mielőbb tegyék azt meg (eddig csupán 15 tagállam ratifikálta azt).

1.10 Az EGSZB azt ajánlja, hogy egyszerűsítsék a harmadik országban tartózkodó uniós polgároknak nyújtott anyagi támogatások megadásának eljárásait, közelebbről azáltal, hogy lehetővé teszik a számukra, hogy a kapott előleget közvetlenül a segítséget nyújtó állam hatóságainak fizessék vissza, azáltal, hogy – igen alacsony összegek esetében – lemondanak ezen előlegek visszafizetéséről, továbbá azáltal, hogy bevezetnek egy egyszerű eszközt a tagállamok közötti követelések kompenzációjára.

1.11 Kétségek nélkül előrelépést jelent a közös hivatalok létrehozása azokban a régiókban, amelyekben a tagállamok viszonylag kis mértékben képviseltek. Ennek megfelelően tisztázandó valamennyi kérdés, amelyet ez jogalkotási téren és a nemzetközi jog szempontjából felvet. Az EGSZB más együttműködési formák intenzív igénybevételét javasolja, például azt, hogy az egyik EU-tagállam átvállalja egy másik tagállam konzuli feladatainak ellátását, vagy hogy a konzuli kapcsolatokról szóló bécsi egyezmény 8. és 18. cikke értelmében ugyanazt a személyt több tagállam bízta meg a konzuli tisztviselői munkával. Az EGSZB javasolja továbbá a tagállamok konzulátusi alkalmazottai számára nyújtott képzési programokon való részvételt.

1.12 Az EGSZB szeretné, ha az Európai Unió polgárainak harmadik országokban megvalósuló konzuli védelme terén történő együttműködésért felelős munkacsoport (COCON) iránymutatásai jogilag kötelező erejűvé válnának annak érdekében, hogy a harmadik országban védelmet igénylő uniós polgárok ne kerüljenek jogilag bizonytalan helyzetbe.

1.13 A harmadik országban képviselt tagállamok diplomáciai és konzuli képviseletei rendszeresen frissített listával kellene, hogy rendelkezzenek az adott országban nem képviselt tagállamok illetékes hatóságainak elérhetőségeiről. Így szükség esetén lehetővé tehetnék az érintett uniós polgárok számára, hogy felvegyék a kapcsolatot e hatóságokkal. E diplomáciai és konzuli képviseleteknek az országban nem képviselt tagállamok nyelvein dolgozó tolmácsok listájával is rendelkezniük kellene.

1.14 Az Európai Bizottság harmadik országokban működő delegációi is hozzájárulhatnak az uniós polgárok konzuli védelméhez azáltal, hogy hasznosítják az uniós tagállamok hajóinak és halászáinak védelmével kapcsolatos illetékességi körükben szerzett tapasztalatokat.

1.15 Meg kellene erősíteni az Európai Bizottság szerepét a tagállamok által az uniós polgárok harmadik országbeli diplomáciai és konzuli védelme kapcsán végzett tevékenységek összehangolása terén.

2. Bevezetés

2.1 Az Európai Bizottság 2006. november 28-án zöld könyvet adott ki „Az Európai Unió polgárainak diplomáciai és konzuli védelme harmadik országokban” címmel. A diplomáciai és konzuli védelemhez való jogot a Maastrichti Szerződés adta meg. Ennek megfelelően az Európai Közösséget létrehozó szerződés 20. cikke kimondja, hogy „olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgársága szerinti tagállam nem rendelkezik képvisellel, bármely uniós polgár jogosult bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai”⁽¹⁾. E jog egyébként az Európai Unió Alapjogi Chartájában (lásd annak 46. cikkét) is szerepel, amelyet 2000-ben hirdettek ki ünnepélyesen⁽²⁾. A Szerződés 20. cikke értelmében „a tagállamok kialakítják egymás között a szükséges szabályokat, és megkezdik az ilyen védelem biztosításához szükséges nemzetközi tárgyalásokat”.

2.2 A tagállamok elfogadták a 95/553/EK határozatot⁽³⁾, amely öt olyan esetet jelöl meg, amelyben az uniós polgárok diplomáciai vagy konzuli védelmet kérhetnek egy olyan tagállam diplomáciai képviselétől, amelynek nem állampolgárai:

- segítségnyújtás halál esetén;
- segítségnyújtás baleset vagy súlyos betegség esetén;
- segítségnyújtás letartóztatás vagy fogva tartás esetén;
- segítségnyújtás erőszakos cselekmények áldozatainak;
- a rászoruló uniós polgárok segítése és hazatelepítése.

A tagállamok harmadik országbeli diplomáciai képviselerei egyéb esetekben is az ezt kérő uniós polgár segítségére siethetnek.

2.3 A tagállami diplomáciai képviselőt segítségét kérő polgárnak – útlevél vagy egyéb személyazonosító irat bemutatásával – bizonyítania kell, hogy rendelkezik az Európai Unió valamely tagállamának állampolgárságával. Ezen iratok elvesztése vagy ellopása esetén állampolgársága – amennyiben szükséges – azon tagállam hatóságainál is ellenőrizhető, amely állam polgárának vallja magát. Az uniós polgárok számára nyújtható pénzügyi előlegek megadásának módjai meghatározottak. Előleg csupán a külügyminisztériumnak vagy a kérelmező állampolgársága szerinti ország diplomáciai képviselőjének az engedélyével nyújtható. E határozat felülvizsgálatát öt évvel az érvénybe lépését követő időpontra tervezik, amelyre csak 2002-ben került sor.

⁽¹⁾ HL C 325., 2002.12.24.

⁽²⁾ Az Európai Unió Alapjogi Chartája, Nizza, 2000. december 7.

⁽³⁾ HL L 314., 1995.12.28., 73-76. o.

2.4 A tagállamok munkacsoportot (COCON) állítottak fel a konzuli együttműködés elősegítésére, amelynek feladata a tapasztalatcsere biztosítása. A munkacsoport nem kötelező erejű iránymutatásokat dolgozott ki az uniós polgárok harmadik országbeli konzuli védelmére vonatkozóan⁽⁴⁾.

2.5 A hágai program megvalósításáról szóló közleményében az Európai Bizottság megfogalmazott néhány javaslatot a diplomáciai és konzuli védelemre vonatkozóan⁽⁵⁾. Michel Barnier, egykori francia külügyminiszter részletes jelentést dolgozott ki az Európai Unió Tanácsa számára, amelyben egész sor intézkedést javasol, amelyek célja polgári védelmi rendszer felállítása az Európai Unió határain belül és kívül, amely diplomáciai és konzuli védelmet is tartalmazna⁽⁶⁾. Az osztrák elnökség során a Tanács szerepeltette 2006. június 15-i jelentésében az uniós polgárok harmadik országbeli védelmének megerősítését célzóan elfogadott intézkedéseket⁽⁷⁾. Az Európai Bizottság 2007-ben az ötödik, az uniós polgárságról szóló jelentést terjeszti majd elő, amely valószínűleg tartalmaz majd néhány javaslatot a diplomáciai és konzuli védelem növelésére vonatkozóan.

2.6 Az Európai Unió polgárainak védelme növekvő jelentőségű egyrészt amiatt, hogy erőteljesen nő a harmadik országokba ellátogató közösségi állampolgárok száma (évente 180 millió európai lakos utazik az EU határain kívülre), másrészt pedig azért, mert több tagállam nem rendelkezik diplomáciai képvisellel bizonyos harmadik országokban. Az Eurobarométer 2006. júliusi felmérése szerint a megkérdezettek közel felének szándékában áll ellátogatni valamely harmadik országba az elkövetkező három év során⁽⁸⁾.

2.7 Az Európai Bizottság ezért meg kívánja kérdezni az érintett feleket a zöld könyvében bemutatott intézkedésekről, amelyek célja az uniós polgárok harmadik országokban történő védelme elvének megerősítése, mivel alapvető fontosságú jogról van szó, amely az uniós polgárság alapján valamennyi közösségi állampolgárt megillet. Ezek az intézkedések az olyan természeti katasztrófák következményeivel kapcsolatos tapasztalatokat is figyelembe veszik, mint amilyen a cunami vagy a Katrina hurrikán, továbbá a Balkánon vagy Libanonban zajló fegyveres konfliktusokat, valamint a Bali szigetén és Sarm-el-Sejkben elkövetett terrorista cselekményeket.

2.8 A javasolt intézkedések között találjuk az alábbiakat:

- az európai polgárok tájékoztatásának javítása a harmadik országokban történő diplomáciai és konzuli védelemhez való joguk, valamint az uniós tagállamok harmadik országokban való képviselése kapcsán;
- az EK-Szerződés 20. cikkének a közösségi állampolgárok útlevelében való megjelenítése;
- az utazóknak szóló tájékoztatók összehangolt bemutatása;
- a védelem (tagállamonként eltérő) jogi alapjának és feltételkörének vizsgálata és esetleges közelítése;

⁽⁴⁾ Az uniós polgárok harmadik országbeli konzuli védelmére vonatkozó iránymutatások: az Európai Unió Tanácsának 2006. június 2-i, 10109/06 sz. dokumentuma.

⁽⁵⁾ A Bizottság közleménye (COM(2006) 331 final, 2006.6.28.).

⁽⁶⁾ Michel Barnier jelentése: „Az európai polgári védelmi erőért: europe aid” (2006. május 9.).

⁽⁷⁾ Az EU Tanácsa elnökségének jelentése (10551/06 sz. dokumentum, 2006.6.15.).

⁽⁸⁾ Az Eurobarométer „Flash” című kiadványának 2006. decemberi, 188. száma.

- az uniós polgárok védelmének bevétele a tagállamok vagy az Európai Unió és harmadik országok között kötött bilaterális egyezményekbe, nevezetesen annak lehetővé tétele, hogy az Európai Bizottság harmadik országokban lévő delegációira bízják a diplomáciai védelem iránti kérelmek megválaszolásának feladatát;
- az európai polgárok konzuli védelmének kiterjesztése valamely harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjaikra;
- a közösségi szövegekben megadott védelem kiterjesztése a földi maradványok azonosítására és hazaszállítására;
- a pénzbeli előlegek folyósítására vonatkozó eljárások egyszerűsítése;
- közös konzuli hivatalok felállítása az első időkben a karibi térségben, a Balkánon, az indiai-óceáni térségben és Nyugat-Afrikában, továbbá tájékoztató kampányok szervezése, amelyekben arra kéri a polgárokat, hogy vetessék magukat nyilvántartásba e közös hivatalokban;
- a tagállamok konzuli tisztviselőinek és a közösségi tisztviselőinek a képzése.

3. Megjegyzések az Európai Bizottság különböző javaslatai kapcsán

3.1 Az EGSZB kiemeli, hogy az uniós polgárok harmadik országbeli védelemhez való azon joga, amelyet az állampolgárságuktól eltérő tagállam képviselése adott meg, az EU által nyújtott előnyök konkrét bizonyítéka, megerősíti az Unióhoz való tartozás érzését, és az uniós polgárság jelentésének kifejeződése.

3.2 Ezzel kapcsolatban az EGSZB rámutat arra, hogy a polgárok sokkal jobb tájékoztatása szükséges a harmadik országokban nyújtott konzuli védelemhez való jogukról. A jelenleg rendelkezésre álló adatok azt mutatják, hogy minimális a tájékozottság foka. Egy Eurobarométer-felmérés szerint a harmadik országba utazni szándékozó európai polgároknak csupán 23 % a tud e jog létezéséről. Nem elegendő az, hogy hirdetményeket ragasszanak ki a repülőtereken, a kikötőkben és a pályaudvarokon, továbbá brosúrákat és egyéb tájékoztatókat terjesszenek az utazási irodákon keresztül. A tájékoztató tevékenységbe a vállalkozói, munkaadói és nem kormányzati szervezeteket is be kellene vonni, mivel számos, harmadik országba utazó ember nem turista, hanem vállalkozó, kereskedő, alkalmazott vagy humanitárius szervezet számára dolgozó személy. Az EU honlapján a konzuli védelemről található információk felé mutató hivatkozásokat lehetne tenni a harmadik országokba utazó tagokkal rendelkező szervezetek internetes oldalára.

3.3 A harmadik országbeli védelemhez való jog érvényesítéséhez lényeges azon tagállamok ismerete, amelyek képvisellel rendelkeznek egy adott országban, és e képviseltek elérhetőségeinek birtoklása. Ezen információk igen nehezen szerezhetők meg, és a www.travel-voyage.consilium.europa.eu internetes oldal erre irányuló funkciója még mindig nem működik. Az EGSZB azt javasolja, hogy a fenti és más, vonatkozó információk legyenek megtalálhatók egy egyszerű című és könnyen elérhető internetes honlapon, amely vészhelyzetben akár harmadik országból is hozzáférhető a szükséges információk megszerzésére.

3.4 A harmadik országokban történő védelemre vonatkozóan a 20. cikkben előírt jogról szóló információknak

kötelezően szerepelniük kellene valamennyi, uniós tagállam által kibocsátott útlevélben. Az útlevélekben azt a címet is fel kellene tüntetni, amelyen a 3.2 pontban említett konkrét információk beszerezhetők, vagy pedig mellékelni kellene ezen információkat az útlevélhez annak kibocsátásakor.

3.5 Az utazóknak szóló útmutatásokat és tanácsokat a nemzeti hatóságok adják ki, és előfordul, hogy a különböző tagállamok harmadik országban tett utazással kapcsolatos ajánlásai homlokegyenest ellenkezőek. Bár ezen eltéréseknek objektív okai vannak, mint például az adott harmadik ország eltérő hozzáállása az egyes tagállamokhoz, törekedni kellene az utazóknak tett ajánlások jobb összehangolására a tagállamok között harmadik országbeli diplomáciai és konzuli képviselők segítségével, és úgy kellene közreadni az ajánlásokat, hogy azok a lehető legtöbb ember számára hozzáférhetőek legyenek. Annak lehetőségét is fontolóra kellene venni, hogy ezen ajánlásokat központilag jelentessék meg egy internetes honlapon, a 3.2 pontban leírtaknak megfelelően.

3.6 Az Európai Bizottság azt javasolja, hogy valamennyi, a 20. cikk végrehajtását célzó intézkedést tegyék közzé a Hivatalos Lapban annak érdekében, hogy a polgárok jobb tájékoztatást kapjanak jogaikról. Az EGSZB támogatja ezt a javaslatot, azonban úgy véli, hogy az elégtelen, és hogy ezen intézkedéseket a fentiekén kívül az összes tagállamban meg kellene jelentetni a médiában, továbbá be lehetne építeni az Európai Bizottság kommunikációs stratégiájába is.

3.7 Az EGSZB osztja az Európai Bizottság azon véleményét, amely szerint egységesítendő a különböző tagállamok által a harmadik országokban nyújtott konzuli védelem köre és jogi alapja, és szót emel azért, hogy az egységesítésre lehető leghamarabb sor kerüljön, adott esetben a nemzeti szabályozások harmonizációja révén. Ez lehetővé tenné az egyes tagállamok által e jog gyakorlása tekintetében alkalmazott korlátozások eltörlését, bizonyos országok ugyanis például nem engedélyezik az igazságszolgáltatási eljárást a veszélyben lévő személynek történő segítségnyújtás elmulasztása miatt egy uniós polgár által tett feljelentés alapján, vagy pedig visszatartják az útlevélet anyagi segítség nyújtásakor. A harmonizáció lezárultáig jó lenne, ha a különböző tagállamok által biztosított védelem feltételeiről és köréről valamennyi uniós polgár értesülhetne a fenti internetes honlapon keresztül.

3.8 Az EGSZB üdvözi azt a javaslatot, amely szerint a védelmet ki kellene terjeszteni az uniós polgárok olyan családtagjaira is, akik valamely harmadik ország állampolgárai, és azt ajánlja, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 22. cikkében előírt eljárást alkalmazzák, ami a szerződésben szereplő jogok kiterjesztését tenné lehetővé. Gyors megoldást igénylő humanitárius problémáról van szó, amint arra a cunami, a libanoni háború és egyéb események is rávilágítottak.

3.9 Az EGSZB támogatja azt a javaslatot, amely szerint a védelmet ki kellene terjeszteni az elhunyt európai polgárok és uniós tagállami állampolgársággal nem rendelkező, elhalálozott családtagjaik földi maradványainak azonosítására és hazaszállítására is. Ennek kapcsán felkéri azon tagállamokat, amelyek még nem ratifikálták az Európa Tanács 1973. október 26-i, az elhunyt személyek holttestének hazaszállításáról szóló egyezményét (amelyet eddig csupán 15 tagállam ratifikált), hogy mielőbb tegyék meg azt.

3.10 Az EU polgárai számára a harmadik országokban fellépő egyik leggyakoribb szükséglet a vészhelyzetekben történő anyagi segítségnyújtás. E vészhelyzet bekövetkezhet természeti katasztrófa, lopás, betegség vagy baleset kapcsán. Az EGSZB a jelenlegi rendszer egyszerűsítését ajánlja, mivel az a kérelmező állampolgársága szerinti tagállam hatóságainak hozzájárulását igényli, és a szóban forgó pénzüsszegek utólagos visszatérítését irányozza elő az adott tagállam hatóságain keresztül. Ezen kívül azt is ajánlja, hogy vegyék fontolóra többek között annak lehetőségét, hogy a kérdéses összeget közvetlenül a támogatást nyújtó közjogi szervezetnek téríthessék vissza, hogy igen alacsony összegek esetében mondjanak le azok visszatérítéséről, továbbá hogy állítsanak fel egy egyszerű kompenzációs rendszert a tagállamok közötti követelések kiegyenlítésére.

3.11 A közös hivatalok létrehozása azon régiókban, amelyekben viszonylag kevés tagállami képviselet található, ésszerű intézkedés a tagállamok diplomáciai és konzuli képviselet terén való együttműködésének erősítésére. Az EGSZB reméli, hogy rendezni fogják valamennyi kapcsolódó jogalkotási és nemzetközi jogi kérdést, különös tekintettel az alábbiakra: a hivatalok státusza, a joghatóság, amely alá azok tartoznak, kapcsolatuk az Európai Bizottság által az érintett országban működtetett delegációval, a finanszírozás módja, a létesítés helye szerinti ország hozzájárulása a hivatal felállítása és illetékességi köre tekintetében, valamint a diplomáciai kapcsolatokról szóló bécsi egyezménynek és a konzuli kapcsolatokról szóló bécsi egyezménynek való megfelelés.

3.12 Az EGSZB kedvezően értékeli az együttműködés egyéb formáinak intenzív alkalmazását, mint például azt, hogy az egyik EU-tagállam átvállalja egy másik tagállam konzuli feladatainak ellátását, hogy ugyanazt a személyt több uniós tagállam bízta meg a konzuli tisztviselői munkával, vagy hogy konzuli alkalmazottakat küldjenek a képvisellel nem rendelkező tagállamok valamely másik tagállam képviselétére, illetve a tagállamok konzuli alkalmazottai számára nyújtott képzési programokban való részvétel.

3.13 Az EGSZB támogatja az Európai Bizottság azon kezdeményezését, amely arra irányul, hogy a közös hivatalokat a tagállamok vízümpolitikai együttműködésének elmélyítésére is alkalmazzák, közelebbről annak lehetőségére, hogy közös ügyintézői ablakot nyissanak a vízümgénylésre és -kibocsátásra. Úgy véli ugyanakkor, hogy e problémakör nem függ közvetlenül

össze az uniós polgárok konzuli védelemhez való jogával, és ezért nem szükséges azok társítása.

4. Az EGSZB további javaslatai

4.1 Az EGSZB úgy véli, hogy hasznos volna, ha a konzuli ügyekkel foglalkozó munkacsoport (COCON) iránymutatásai jogilag kötelező erejűvé válnának, ami orvosolná a jogi bizonytalanság problémáját, amellyel az EU polgárai találkozhatnak, ha harmadik országban van szükségük védelemre.

4.2 A harmadik országban képviselt tagállamok diplomáciai képviselletei és konzuli szolgálatai rendszeresen frissített kapcsolattartói listával kellene, hogy rendelkezzenek az adott országban képvisellel nem bíró tagállamok diplomáciai képviselleteinek és konzuli szolgálatainak, valamint külügyminisztériumának elérhetőségeiről annak érdekében, hogy az uniós polgárok szükség esetén felvehessék a kapcsolatot az illetékesekkel.

4.3 Amint az egy Eurobarométer-felmérésből is kiderült, az EU polgárai különösen ragaszkodnak ahhoz, hogy probléma esetén anyanyelvükön kommunikálhassanak. Ehhez arra lenne szükség, hogy a tagállamok képviselletei rendelkezzenek az adott harmadik országban nem képviselt tagállamok nyelvéen dolgozó tolmácsok listájával.

4.4 Az EGSZB azt ajánlja, hogy vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy többet folyadjon az Európai Bizottság harmadik országokban működő delegációihoz az uniós polgárok konzuli védelemhez való jogának biztosítására, a fenti delegációk által az uniós tagállami hajók és halászok védelmére terén szerzett tapasztalatok alapján. Az EGSZB a tárgyalások megnyitását is támogatja azon harmadik országokkal, amelyek érintettek az Európai Bizottság delegációja arra vonatkozó jogának elismerésében, hogy bizonyos, egyeztetett esetekben biztosítsa az uniós polgárok védelmét.

4.5 Az EGSZB kedvezően értékeli az Európai Bizottság azon szerepének megerősítését, amely a tagállamok által az uniós polgárok harmadik országokban történő diplomáciai és konzuli védelmének biztosítására tett lépések összehangolására irányul, amint azt az – uniós polgárok jogainak megerősítését célzó – európai alkotmánytervezet tervezete előírta.

Kelt Brüsszelben, 2007. március 14-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS